VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2017/1578

z 18. septembra 2017,

ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1194/2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/476 z 11. marca 2015 o opatreniach, ktoré môže prijať Únia na základe správy prijatej orgánom na urovnávanie sporov WTO, ktorá sa týka antidumpingových a vyrovnávacích opatrení ([1]) (ďalej len „splnomocňujúce nariadenie WTO“), a najmä jeho články 1 a 2,

keďže:

1. PLATNÉ OPATRENIA

(1) Rada uložila vykonávacím nariadením (EÚ) č. 1194/2013 z 19. novembra 2013 konečné antidumpingové clo na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii (ďalej len „konečné nariadenie“) ([2]).

2. SPRÁVY PRIJATÉ ORGÁNOM WTO NA UROVNÁVANIE SPOROV

(2) Dňa 26. októbra 2016 prijal orgán Svetovej obchodnej organizácie (ďalej len „WTO“) na urovnávanie sporov (ďalej len „orgán na urovnávanie sporov“ alebo „OUS“) správu odvolacieho orgánu ([3]) a správu poroty ([4]) zmenenú správou odvolacieho orgánu (ďalej len „správy“) v spore Európska únia – antidumpingové opatrenia uložené na bionaftu z Argentíny (WT/DS473/15). Orgán na urovnávanie sporov uviedol, že správa poroty by sa mala vykladať v spojení so správou odvolacieho orgánu. V správe odvolacieho orgánu sa okrem iného zistilo, že Európska únia nekonala v súlade s:

— článkom 2.2.1.1 antidumpingovej dohody WTO (ďalej len „antidumpingová dohoda“) tým, že nevypočítala výrobné náklady prešetrovaného výrobku na základe záznamov vedených výrobcami,

— článkom 2.2 antidumpingovej dohody a článkom VI:1 písm. b) bodu ii) dohody GATT 1994 tým, že nepoužila výrobné náklady v Argentíne pri vytváraní normálnej hodnoty bionafty, a

— článkom 9.3 antidumpingovej dohody a článkom VI:2 dohody GATT 1994 tým, že uložila antidumpingové clá presahujúce dumpingové rozpätie, ktoré mali byť stanovené podľa článku 2 antidumpingovej dohody, resp. článku VI:1 dohody GATT 1994.

(3) V správe poroty sa ďalej okrem iného zistilo, že Európska únia nekonala v súlade s:

— článkami 3.1 a 3.4 antidumpingovej dohody pri skúmaní vplyvu dumpingového dovozu na domáce výrobné odvetvie, pokiaľ ide o skúmanie týkajúce sa výrobnej kapacity a využitia kapacity.

(4) Odvolací orgán odporučil, aby orgán na urovnávanie sporov požiadal Európsku úniu, aby uviedla svoje opatrenia do súladu s antidumpingovou dohodou a dohodou GATT 1994.

([1]) Ú. v. EÚ L 83, 27.3.2015, s. 6.
([2]) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1194/2013 z 19. novembra 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii (Ú. v. EÚ L 315, 26.11.2013, s. 2).
([3]) WT/DS473/AB/R a WT/DS473/AB/R/Add.1.
([4]) WT/DS473/R a WT/DS473/R/Add.1.

3. POSTUP

(5) Dňa 20. decembra 2016 začala Európska komisia (ďalej len „Komisia“) podľa článku 1 ods. 3 splnomocňujúceho nariadenia WTO revízne prešetrovanie uverejnením oznámenia ([1]) v *Úradnom vestníku Európskej únie* (ďalej len „oznámenie o začatí revízneho prešetrovania“). Komisia informovala strany zainteresované v prešetrovaní, ktorého výsledkom bolo vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1194/2013 (ďalej len „pôvodné prešetrovanie“), o revíznom prešetrovaní a spôsobe, akým Komisia zamýšľala zohľadniť zistenia uvedené v správach.

(6) Zainteresované strany mali možnosť vyjadriť sa k začatiu revízneho prešetrovania a požiadať o vypočutie Komisiou a/alebo úradníkom pre vypočutie v obchodných konaniach.

(7) Komisia zaslala dotazník týkajúci sa údajov o výrobe a výrobnej kapacite výrobného odvetvia Únie Európskej rade pre bionaftu (*European Biodiesel Board*, ďalej len „EBB“) a následne vykonala v jej prevádzkových priestoroch overovanie na mieste.

4. DOTKNUTÝ VÝROBOK

(8) Dotknutým výrobkom sú monoalkylestery mastných kyselín a/alebo parafínových plynových olejov vyrobené syntézou a/alebo hydrogenizáciou, nefosílneho pôvodu, v čistej forme alebo obsiahnuté v zmesi, s pôvodom v Argentíne a Indonézii, v súčasnosti patriace pod číselné znaky KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (ďalej len „dotknutý výrobok“, bežne označovaný ako „bionafta“).

(9) Správy nemajú vplyv na zistenia uvedené v odôvodneniach 16 až 27 konečného nariadenia, ktoré sa týkajú dotknutého výrobku a podobného výrobku.

5. REVIDOVANÉ ZISTENIA O DUMPINGU ZALOŽENÉ NA SPRÁVACH

(10) Ako sa uvádza v oznámení o začatí revízneho prešetrovania, Komisia opätovne posúdila konečné zistenia pôvodného prešetrovania, pričom zohľadnila odporúčania a rozhodnutia orgánu na urovnávanie sporov. Toto opätovné posúdenie vychádzalo z informácií zhromaždených v pôvodnom prešetrovaní a informácií získaných od zainteresovaných strán po uverejnení oznámenia o začatí revízneho prešetrovania.

(11) Pôvodné prešetrovanie dumpingu a ujmy sa týkalo obdobia od 1. júla 2011 do 30. júna 2012 (ďalej len „obdobie prešetrovania“ alebo „OP“). So zreteľom na parametre relevantné v súvislosti s posúdením ujmy sa uskutočnila analýza údajov vzťahujúcich sa na obdobie od 1. januára 2009 do konca obdobia prešetrovania (ďalej len „posudzované obdobie“).

(12) Účelom tohto nariadenia je napraviť tie aspekty konečného nariadenia, ktoré nie sú v súlade s pravidlami WTO, a uviesť ich do súladu so správami.

5.1. Zahrnutie Indonézie

(13) Komisia sa v oznámení o začatí revízneho prešetrovania odvolávala na antidumpingové opatrenia na dovoz bionafty z Indonézie, ktoré boli uložené tým istým konečným nariadením. Tieto opatrenia sú v súčasnosti predmetom prebiehajúceho sporu Indonézie proti Únii pred WTO ([2]) (ďalej len „opatrenia EÚ týkajúce sa Indonézie“). Indonézia v uvedenom spore vzniesla tvrdenia podobné tým, ktorými sa zaoberali správy. Keďže právny výklad odvolacieho orgánu uvedený v správach sa javí ako relevantný aj pre prešetrovanie týkajúce sa Indonézie, Komisia považovala za vhodné, aby sa antidumpingové opatrenia uložené na dovoz bionafty z Indonézie takisto preskúmali v súbežnom revíznom prešetrovaní vykonávanom podľa článku 2 ods. 1 splnomocňujúceho nariadenia WTO, najmä pokiaľ ide o zistenie, že konečné nariadenie nie je v súlade s článkom 2.2.1.1 antidumpingovej dohody.

(14) V odôvodneniach 12 až 20 všeobecného informačného dokumentu Komisia uviedla svoju predbežnú analýzu uplatňovania výkladu odvolacieho orgánu, pokiaľ ide o článok 2.2.1.1 antidumpingovej dohody, na účely prešetrovania týkajúceho sa Indonézie.

([1]) Ú. v. EÚ C 476, 20.12.2016, s. 3. Oznámenie o začatí preskúmania týkajúceho sa platných antidumpingových opatrení na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii na základe odporúčaní a rozhodnutí prijatých orgánom Svetovej obchodnej organizácie na urovnávanie sporov v spore EÚ – antidumpingové opatrenia uložené na bionaftu (DS473), 2016/C 476/04.

([2]) *Európska únia – Antidumpingové opatrenia na bionaftu z Indonézie*, DS480.

(15) Po poskytnutí informácií predložili zainteresované strany pripomienky, v ktorých spochybňovali analýzu Komisie, pričom napadli okrem iného uplatniteľnosť výkladu odvolacieho orgánu, ako aj právomoc Komisie konať z úradnej moci na základe tohto výkladu v rámci splnomocňujúceho nariadenia WTO.

(16) Keďže táto analýza si vyžaduje viac času, Komisia sa rozhodla, že v tejto fáze neukončí revízne prešetrovanie týkajúce sa Indonézie, ale namiesto toho bude pokračovať vo svojej analýze so zreteľom na doručené pripomienky. Revízne prešetrovanie, ktoré sa začalo na základe článku 2 ods. 1 splnomocňujúceho nariadenia WTO, preto stále prebieha a zostáva otvorené, pokiaľ ide o Indonéziu. Všetky zainteresované strany boli náležite informované prostredníctvom revidovaného informačného dokumentu z 31. júla 2017 a bolo im umožnené poslať pripomienky.

(17) Indonézska vláda tvrdila, že Komisia porušila všeobecné zásady práva Európskej únie tým, že najprv informovala o svojom zámere zmeniť konečné nariadenie, pokiaľ ide o Indonéziu, a následne tento zámer prehodnotila s cieľom pokračovať v prešetrovaní týkajúcom sa Indonézie.

(18) Po prvé, indonézska vláda zastávala názor, že takéto konanie vedie k nerovnakému a diskriminačnému zaobchádzaniu s indonézskymi výrobcami v porovnaní s argentínskymi vyvážajúcimi výrobcami, keďže Komisia údajne uznala (ako bolo uvedené v oznámení o začatí revízneho prešetrovania), že indonézsky dovoz bionafty je v podobnej pozícii ako argentínsky dovoz. Oneskorením revízneho prešetrovania týkajúceho sa Indonézie sú indonézski vyvážajúci výrobcovia v porovnaní s argentínskymi vývozcami zjavne znevýhodnení.

(19) Po druhé, keďže Komisia začala revízne prešetrovanie týkajúce sa tak dovozu bionafty z Indonézie, ako aj z Argentíny, indonézski dovozcovia mohli oprávnene očakávať, že revízne prešetrovanie týkajúce sa Indonézie sa skončí v rovnakom čase ako v prípade Argentíny. Toto očakávanie ešte posilnil prvý informačný dokument, v ktorom Komisia navrhla zmeniť konečné nariadenie aj v prípade Indonézie. Zmenou svojho stanoviska prostredníctvom poskytnutia revidovaných informácií tak vraj Komisia porušila zásadu oprávneného očakávania.

(20) Po tretie, indonézska vláda tvrdila, že Komisia porušila zásadu dobrej viery tým, že vylúčila indonézsky dovoz z revízneho prešetrovania v neskorom štádiu konania, hoci sa mu počas celého prešetrovania venovala.

(21) Na začiatok Komisia pripomenula, že orgán WTO na urovnávanie sporov už dospel ku konečným zisteniam týkajúcim sa opatrení EÚ voči dovozu bionafty z Argentíny, zatiaľ čo samostatný spor o antidumpingových opatreniach voči dovozu bionafty z Indonézie orgán ešte neukončil. Preto sa opatrenia týkajúce sa Indonézie považujú za nesporné opatrenia v zmysle článku 2 ods. 1 splnomocňujúceho nariadenia WTO. Vyplýva to okrem iného z použitia výrazu „správa“ v článku 1 ods. 1 splnomocňujúceho nariadenia WTO s cieľom opísať sporné opatrenie, s ktorým sa orgán WTO na urovnávanie sporov zaoberal a v súvislosti s ktorým prijal rozhodnutie.

(22) Komisia takisto pripomenula, že podľa práva Európskej únie zásady rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie zakazujú zaobchádzať s porovnateľnými situáciami rozdielne alebo s rozdielnymi situáciami rovnako, pokiaľ na to nie je žiadny objektívny dôvod ([1]). Na účely vykonávania správ WTO indonézski a argentínski vyvážajúci výrobcovia nie sú objektívne v rovnakej situácii: vykonávací postup týkajúci sa prešetrovania ujmu spôsobujúceho dumpingu dotknutého výrobku z Argentíny sa uskutočnil na základe článku 1 ods. 1 splnomocňujúceho nariadenia WTO a je ukončený týmto nariadením, zatiaľ čo vykonávací postup týkajúci sa prešetrovania rovnakých praktík zo strany Indonézie sa uskutočnil na základe článku 2 ods. 1 splnomocňujúceho nariadenia WTO a zostáva otvorený. K diskriminácii môže dôjsť len vtedy, ak sa z právneho hľadiska zaobchádza s hospodárskymi subjektmi v rovnakej situácii rozdielne.

(23) Keďže ale právny základ na začatie revízneho prešetrovania, pokiaľ ide o vykonanie zistení orgánu WTO na urovnávanie sporov vo vzťahu k Argentíne a vo vzťahu k Indonézii je odlišný, ukončenie revízneho prešetrovania dumpingu spôsobujúceho ujmu zo strany Argentíny pred tým, než sa ukončí revízne prešetrovanie dumpingu spôsobujúceho ujmu zo strany Indonézie, neznamená rozdielne zaobchádzanie v porovnateľnej situácii. Dôvodom je, že hospodárske subjekty sa nachádzajú v rozdielnych situáciách.

([1]) *Pozri* napríklad návrhy generálneho advokáta Jacobsa z 29. apríla 2004, vec C-422/02 P Europe Chemi-Con (Deutschland)/Rada Európskej únie, ECLI:EU:C:2004:277, v bode 36.

(24) Preto opačne, ako tvrdí vláda Indonézie, z hľadiska práva Európskej únie nedochádza k porušovaniu zásady „rovnakého zaobchádzania“ alebo „nediskriminácie“. V každom prípade legislatíva EÚ nie veľmi prísnou formuláciou („môže“ a „ak sa domnieva, že je to vhodné“) v článku 2 ods. 1 splnomocňujúceho nariadenia WTO udeľuje Komisii značnú diskrečnú právomoc pri rozhodovaní o tom, či vykoná alebo nevykoná odporúčanie WTO, pokiaľ ide o nesporné opatrenie.

(25) Ako sa uvádza v odôvodnení 16, Komisia po analýze pripomienok doručených po poskytnutí informácií považovala za vhodné, aby sa revízne prešetrovanie týkajúce sa Indonézie v tomto momente neukončilo. Namiesto toho sa ale, vzhľadom na doručené pripomienky, rozhodla pokračovať v posudzovaní uplatniteľnosti uvedených zistení voči Indonézii.

(26) Komisia navyše nemôže akceptovať argument, že na základe informačného dokumentu vznikajú oprávnené očakávania týkajúce sa konečného záveru prešetrovania. Naopak, účelom poskytnutia informácií je informovať zainteresované strany o predbežných zisteniach Komisie a poskytnúť im možnosť účinne uplatniť svoje právo na obhajobu. Je teda samotnou podstatou poskytnutia informácií, aby Komisia vzala do úvahy tvrdenia a skutočnosti, ktoré uvedú zainteresované strany.

(27) Z tohto dôvodu sa v sprievodnom liste všetkým zainteresovaným stranám výslovne uvádzalo, že „týmto poskytnutím informácií nie je dotknuté žiadne následné rozhodnutie, ktoré môže Komisia prijať, ale ak sa takéto rozhodnutie zakladá na odlišných skutočnostiach a dôvodoch, poskytnú sa vašej spoločnosti čo najskôr“. V tomto konkrétnom prípade uvedený postup viedol k stanovisku Komisie, že potrebuje viac času na analýzu uplatniteľnosti zistení orgánu WTO na urovnávanie sporov, pokiaľ ide o Indonéziu. Toto rozhodnutie má prípravnú povahu a nemá nutne vplyv na konečný záver Komisie. To isté rozhodnutie je navyše uplatnením rozsiahlej diskrečnej právomoci Komisie pri vykonávaní revíznych prešetrovaní začatých na základe splnomocňujúceho nariadenia WTO, ktoré patria do oblasti spoločnej obchodnej politiky.

(28) Zainteresovaná strana sa teda nemôže dovolávať ochrany oprávnených očakávaní pred tým, než Komisia uzavrie predmetný postup revízneho prešetrovania, ak sa Komisia rozhodne konať v rámci právomocí, ktoré jej poskytol zákonodarca Únie ([1]). Tento argument sa teda takisto musí zamietnuť.

(29) Napokon, nemožno vyvodzovať konanie v zlej viere zo skutočnosti, že k zmene došlo po tom, čo Komisia pôvodne informovala o svojom predbežnom stanovisku, a ani indonézska vláda nepredložila na tento účel žiadny dôkaz. Komisia dôsledne vykonala všetky kroky v rámci revízneho prešetrovania a plne rešpektovala náležité procesné práva všetkých zainteresovaných strán.

(30) Komisia preto odmietla tvrdenia, že porušila základné zásady práva EÚ, keď sa na základe svojej diskrečnej právomoci rozhodla v tejto fáze revízneho prešetrovania nezmeniť antidumpingové opatrenia týkajúce sa Indonézie, pričom plne rešpektovala náležité procesné práva všetkých zainteresovaných strán.

(31) Po poskytnutí revidovaných informácií jeden vyvážajúci výrobca z Indonézie („Wilmar“) spochybnil názor Komisie, že treba viac času na dokončenie revízneho prešetrovania, pokiaľ ide o Indonéziu, keďže zistenia uvedené v správach WTO sú jasné. Tvrdil, že aj opatrenia voči Indonézii by sa mali zmeniť. Podľa názoru spoločnosti Wilmar je Komisia v rámci splnomocňujúceho nariadenia WTO oprávnená zmeniť nesporné opatrenie, a preto sa jej právomoc konať z úradnej moci nemôže spochybňovať. Spoločnosť Wilmar napokon tvrdila, že ak sa oddialia zistenia Komisie týkajúce sa Indonézie, oddialiť by sa mali aj zistenia týkajúce sa Argentíny. Z pohľadu spoločnosti Wilmar sú v spore pred WTO týkajúcom sa Indonézie nedoriešené právne otázky, ktoré by mohli byť relevantné a uplatniteľné aj na opatrenia týkajúce sa dovozu bionafty z Argentíny, najmä pokiaľ ide o ziskové rozpätie.

(32) Komisia súhlasila so spoločnosťou Wilmar, že je v zásade oprávnená stanoviť zistenia, pokiaľ ide o nesporné opatrenie podľa článku 2 ods. 1 splnomocňujúceho nariadenia WTO. Ako sa však uvádza v odôvodnení 16, po preskúmaní doručených pripomienok Komisia oprávneným uplatnením svojej diskrečnej právomoci stanovenej v článku 2 ods. 1 splnomocňujúceho nariadenia WTO nepovažovala za vhodné, aby sa v tom čase ukončilo revízne prešetrovanie, pokiaľ ide o Indonéziu.

([1]) *Pozri* rozsudok zo 7. mája 1991 vo veci C-69/89 Nakajima All Precision/Rada, ECLI:EU:C:1991:186, v bode 120. *Pozri aj* nedávne návrhy generálneho advokáta Camposa Sáncheza-Bordonu z 20. júla 2017 vo veci C-256/16 Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, v bode 49.

(33) Pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti Wilmar, že zistenia týkajúce sa Argentíny by sa takisto mali oddialiť, Komisia pripomenula, že v správach WTO sa potvrdila metodika použitá v konečnom nariadení na stanovenie ziskového rozpätia. Predmetná otázka v prebiehajúcom konaní vo veci Indonézie nebola vznesená v súvislosti s Argentínou. Únia a Argentína sa však v každom prípade dohodli na primeranej lehote na vykonanie zistení uvedených v správach, a táto lehota by sa mala dodržať.

5.2. **Stanovenie normálnej hodnoty a výpočet dumpingových rozpätí**

(34) V tomto oddiele sa opätovne posudzujú zistenia pôvodného prešetrovania, pokiaľ ide o odporúčania a rozhodnutia obsiahnuté v správach, podľa ktorých Únia nekonala v súlade s:

— článkom 2.2.1.1 tým, že nevypočítala výrobné náklady prešetrovaného výrobku na základe záznamov vedených výrobcami, a

— článkom 2.2 antidumpingovej dohody a článkom VI:1 písm. b) bodom ii) dohody GATT 1994 tým, že nepoužila výrobné náklady v Argentíne pri vytváraní normálnej hodnoty bionafty,

— článkom 9.3 antidumpingovej dohody a článkom VI:2 dohody GATT 1994 tým, že uložila antidumpingové clá presahujúce dumpingové rozpätie, ktoré mali byť stanovené podľa článku 2 antidumpingovej dohody, resp. článku VI:1 dohody GATT 1994.

(35) Ako sa uvádza v odôvodnení 28 konečného nariadenia, Komisia stanovila, že normálna hodnota musela byť vytvorená, keďže domáci predaj sa nepovažoval za predaj uskutočnený pri bežnom obchodovaní. Toto zistenie nebolo napadnuté a zostáva v platnosti.

(36) Komisia v odôvodneniach 29 až 34 konečného nariadenia stanovila, že rozdiel medzi vývoznými daňami uloženými Argentínou na hlavné surovinové vstupy (sójový olej a sójové bôby v Argentíne) a tými, ktoré boli uložené na finálny výrobok (bionafta), stlačil domáce ceny v Argentíne, a táto skutočnosť by sa preto mala zohľadniť pri vytváraní normálnej hodnoty.

(37) V dôsledku toho Komisia pri vytváraní normálnej hodnoty nahradila náklady na hlavné suroviny uvedené v záznamoch vyvážajúcich výrobcov referenčnými cenami, ktoré uverejnili príslušné orgány dotknutých krajín.

(38) Komisia ďalej založila svoje závery v pôvodnom prešetrovaní na výklade, že článok 2.2.1.1 antidumpingovej dohody umožňuje vyšetrujúcemu orgánu odmietnuť používanie záznamov vyvážajúcich výrobcov, ak zistí, že buď i) nie sú v súlade s GAAP, alebo ii) primerane nezohľadňujú náklady spojené s výrobou a predajom posudzovaného výrobku (odôvodnenie 42 konečného nariadenia).

(39) Porota aj odvolací orgán sa zhodli na tom, že samotné zistenie Komisie, že domáce ceny sójových bôbov v Argentíne boli nižšie ako medzinárodné ceny z dôvodu argentínskeho systému vývoznej dane, nebolo dostatočným základom na vyvodenie záveru, že záznamy výrobcov primerane nezohľadňovali náklady na sójové bôby spojené s výrobou a predajom bionafty, ani na nezohľadnenie príslušných nákladov v uvedených záznamoch pri vytváraní normálnej hodnoty bionafty.

(40) Na základe správ Komisia opätovne prepočítala normálnu hodnotu pre vyvážajúcich výrobcov v Argentíne. Metodika použitá na tento opätovný výpočet bola rovnaká ako metodika vysvetlená v odôvodneniach 40 až 49 pre Argentínu, ktoré sú súčasťou nariadenia Komisie (EÚ) č. 490/2013 ([1]).

(41) Z dôvodov vysvetlených v odôvodnení 45 predbežného nariadenia sa domáci predaj nepovažoval za realizovaný pri bežnom obchodovaní a normálna hodnota podobného výrobku musela byť vytvorená podľa článku 2 ods. 3 a článku 2 ods. 6 základného nariadenia. Vykonalo sa to tak, že sa k upraveným výrobným nákladom počas obdobia prešetrovania pripočítali vynaložené predajné, všeobecné a administratívne výdavky a primerané ziskové rozpätie.

([1]) Nariadenie Komisie (EÚ) č. 490/2013 z 27. mája 2013, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii (ďalej len „predbežné nariadenie“) (Ú. v. EÚ L 141, 28.5.2013, s. 6).

(42) Ako je vysvetlené v odôvodnení 46 predbežného nariadenia, Komisia sa domnievala, že výška zisku nemohla byť založená na skutočných údajoch spoločností v Argentíne zaradených do vzorky. Preto sa výška zisku použitá pri vytváraní normálnej hodnoty určila podľa článku 2 ods. 6 písm. c) základného nariadenia na základe primeranej sumy zisku, ktorú by mohlo dosahovať mladé a inovačné, kapitálovo náročné výrobné odvetvie tohto typu za bežných podmienok hospodárskej súťaže na voľnom a otvorenom trhu, t. j. vo výške 15 % obratu.

(43) V niekoľkých podaniach predložených počas tohto revízneho prešetrovania EBB tvrdila, že správy nevylučujú, aby Komisia pri vytváraní normálnej hodnoty vykonala úpravu nákladov na suroviny za predpokladu, že je primerane odôvodnená. Tvrdila, že vzhľadom na dramatický vplyv mechanizmu rozdielnej vývoznej dane na trh Únie a rôzne právne možnosti zvažované v týchto správach ako základ pre takúto úpravu by sa opatrenia voči Argentíne mali ponechať na súčasnej úrovni, aj keď na základe odlišného odôvodnenia.

(44) EBB konkrétne poukázala na tvrdenie uvedené v správe odvolacieho orgánu, že „zistenie orgánov EÚ, že domáce ceny sójových bôbov v Argentíne boli nižšie ako medzinárodné ceny z dôvodu argentínskeho systému vývoznej dane, nebolo samo osebe dostatočným základom na vyvodenie záveru, že záznamy výrobcov primerane nezohľadňujú náklady na sójové bôby“ (bod 6.55 správy odvolacieho orgánu) a tvrdila, že v správach WTO bola ponechaná možnosť nezohľadniť náklady na suroviny a upraviť tieto náklady, ak sa zistí, že tieto náklady nie sú spoľahlivé.

(45) Podľa EBB systém rozdielnej vývoznej dane deformuje trh so surovinami do tej miery, že bežné podmienky ponuky a dopytu už nie sú rozhodujúcimi faktormi pre transakciu, a v skutočnosti spôsobuje transfer hodnoty od výrobcov surovín výrobcom bionafty, ktorý z hľadiska trhu nie je odôvodnený. Podľa EBB je to podobné prípadom transakcií, ktoré nie sú v súlade so zásadou trhového odstupu, a/alebo podobné „iným praktikám“, ktoré by mohli mať vplyv na spoľahlivosť nákladov v záznamoch vyvážajúceho výrobcu a ktoré sú opodstatnenými dôvodmi pre nezohľadnenie takýchto nákladov, aj keď skutočne vznikli.

(46) Na podporu svojho tvrdenia, že rozdielna vývozná daň deformuje trh so surovinami, sa EBB opiera najmä o analýzu, ktorú poskytli jej vlastní odborníci, ako aj o štúdiu s názvom *Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products* (Meranie deformácie nákladov na bionaftu v Argentíne z dôvodu rozdielnych vývozných daní na produkty zo sójových bôbov, ďalej len „Heffleyho štúdia“), ktorú nechala vypracovať EBB, pričom oba zdroje údajne preukazujú, že systém rozdielnej vývoznej dane umelo a výrazne znižuje domáce ceny predmetných surovín, ktoré preto nie sú spoľahlivé.

(47) V Heffleyho štúdii sú zhromaždené údaje z Argentíny a zo Spojených štátov z rokov 2010 – 2016 týkajúce sa nákladov na výrobu bionafty v týchto dvoch krajinách. Štúdia takisto obsahuje osobitnú analýzu trhu pre obdobie od októbra 2011 do septembra 2012. Zistilo sa v nej, že výrobné náklady na bionaftu zo sójových bôbov (ďalej tiež „sójový metylester“) v Argentíne boli nižšie ako náklady na výrobu rovnakého výrobku v Spojených štátoch. Tento rozdiel predstavoval 27 % a podľa štúdie bol „zapríčinený výlučne rozdielnou vývoznou daňou“.

(48) V druhom kroku sa v štúdii porovnávala vývozná cena sójového metylesteru z Argentíny (bez spresnenia miesta určenia) s priemernou trhovou cenou sójového metylesteru v Spojených štátoch. Priemerná vývozná cena z Argentíny (875 USD/MT) bola nižšia než cena v Spojených štátoch na domácom trhu (1 198 USD/MT). Tento rozdiel predstavoval údajne silný stimul na dovoz bionafty z Argentíny. V štúdii sa dospelo k záveru, že táto deformácia „je priamym dôsledkom“ rozdielnej vývoznej dane.

(49) EBB ďalej zdôraznila, že náprava takýchto deformácií je jednoznačne v súlade s logikou antidumpingového procesu. Tvrdila, že takéto deformácie by sa mali odstrániť pomocou príslušných úprav nákladov, a najmä nákladov na suroviny tak, aby sa nachádzali na úrovni, ktorú by tieto náklady dosiahli, keby tu deformácie neexistovali. Komisia by týmto postupom údajne opätovne nastolila situáciu reálnych nákladov na trhu vývozcu na výrobu a predaj dotknutého výrobku za bežných trhových podmienok.

(50) Niekoľko výrobcov bionafty napadlo tvrdenie EBB, že Komisia by nemala vziať do úvahy zaznamenané náklady surovín na základe toho, že z dôvodu systému rozdielnej vývoznej dane sú tieto náklady nespoľahlivé. Opätovne uviedli, že porota a odvolací orgán výslovne odmietli tvrdenie, že samotná rozdielna vývozná daň by mohla byť základom pre nezohľadnenie zaznamenaných nákladov, a že vyšetrujúci orgán v žiadnom prípade nemôže odmietnuť zaznamenané náklady, ak tieto záznamy presne a verne odrážajú skutočne vynaložené náklady.

(51) Komisia uznala, že odvolací orgán nevylúčil samotnú možnosť, že vyšetrujúci orgán by sa za istých konkrétnych okolností mohol odchýliť od zaznamenaných nákladov, ak by prešetrovanie preukázalo, že tieto náklady boli napr. nadhodnotené alebo podhodnotené alebo že trhové transakcie, ktoré nie sú v súlade so zásadou trhového odstupu, alebo iné praktiky ovplyvnili spoľahlivosť vykazovaných nákladov (bod 6.41 správy odvolacieho orgánu).

(52) Odvolací orgán však takisto uviedol, že samotný systém vývoznej dane v Argentíne nie je dostatočným základom na to, aby bolo možné dospieť k záveru, že záznamy výrobcov primerane nezohľadňovali náklady na suroviny spojené s výrobou a predajom bionafty, alebo aby sa pri vytváraní normálnej hodnoty bionafty nezohľadnili príslušné náklady uvedené v týchto záznamoch (bod 6.55 správy odvolacieho orgánu).

(53) Tvrdenia EBB vychádzajú z predpokladu, že údajný deformačný vplyv rozdielnej vývoznej dane vedie k nespoľahlivosti nákladov na predmetné suroviny, ktoré by sa preto nemali zohľadniť. EBB tvrdí, že domáce ceny sójových bôbov v Argentíne boli nižšie ako medzinárodné ceny z dôvodu argentínskeho systému vývoznej dane. Prijatie tohto tvrdenia by však v rozpore so zisteniami odvolacieho orgánu znamenalo, že samotný systém rozdielnej vývoznej dane mal taký vplyv, že skutočne vynaložené a vykázané náklady v záznamoch spoločnosti by sa nemali zohľadňovať len preto, že boli nižšie ako medzinárodné ceny. Komisia v tejto súvislosti ďalej pripomína, že v pôvodnom prešetrovaní sa potvrdilo, že skutočné náklady vynaložené na suroviny boli primerane a verne vyjadrené v záznamoch spoločností.

(54) Komisia preto zamietla tvrdenie EBB, keďže akceptovanie uvedeného tvrdenia by nebolo v súlade so zisteniami obsiahnutými v správach.

(55) S cieľom uviesť opatrenia do súladu so správami a pravidlami WTO preto Komisia považovala za potrebné vytvoriť normálnu hodnotu na základe skutočných vynaložených nákladov, ako boli uvedené v záznamoch príslušných spoločností.

(56) V nadväznosti na poskytnutie informácií EBB zopakovala, že rozhodnutie WTO Komisii umožnilo v tomto prípade vykonať úpravu nákladov. Tvrdila, že Komisia si nesprávne vyložila rozhodnutie WTO a argumentáciu EBB.

(57) Komisia podľa EBB ignorovala tvrdenia v správach, že „domáce ceny sójových bôbov v Argentíne boli nižšie ako medzinárodné ceny z dôvodu argentínskeho systému vývoznej dane“. EBB tvrdila, že v rozhodnutí sa neuvádza, ako tvrdila Komisia, že deformačný vplyv rozdielnej vývoznej dane nie je sám osebe dostatočným základom pre vykonanie úpravy nákladov.

(58) EBB ďalej zopakovala a zdôraznila, že skutočnosť, že ceny na domácom trhu nie sú spoľahlivé z dôvodu rozdielnej vývoznej dane, je dostatočným základom na vyvodenie záveru, že záznamy výrobcov primerane nezohľadňujú náklady na sójové bôby spojené s výrobou a predajom bionafty. Nespoľahlivosť domácich cien údajne umožňovala nezohľadniť zaznamenané náklady a EBB Komisii poskytla všetky informácie potrebné na úpravu nákladov.

(59) EBB trvala na tom, že porota a odvolací orgán sa vyslovili, že vyšetrovacie orgány majú možnosť preskúmať spoľahlivosť nákladov zaevidovaných v záznamoch výrobcov/vývozcov, a najmä to, či sú v nich zahrnuté všetky vynaložené náklady; či vynaložené náklady boli nadhodnotené alebo podhodnotené a či transakcie, ktoré nie sú v súlade so zásadou trhového odstupu, alebo iné praktiky ovplyvnili spoľahlivosť vykázaných nákladov. Podľa EBB bol účinok systému rozdielnej vývoznej dane podobný transakciám, ktoré nie sú v súlade so zásadou trhového odstupu, a/alebo zodpovedal iným praktikám, ktoré mohli ovplyvniť „spoľahlivosť vykázaných nákladov“ ([1]).

(60) Komisia opätovne preskúmala toto tvrdenie aj na základe vypočutia úradníkom pre vypočutie, ktoré sa uskutočnilo 20. júla 2017. Komisia uviedla v odôvodneniach 51 až 55, že skutočné náklady vynaložené na suroviny boli primerane a verne vyjadrené v záznamoch argentínskych spoločností a že úprava nákladov vykonaná v minulosti bola vyhlásená za nezlučiteľnú s povinnosťami EÚ v rámci WTO.

([1]) Správa poroty, EÚ – bionafta, bod 7.242, poznámka pod čiarou 400; správa odvolacieho orgánu, EÚ – bionafta, bod 6.41.

(61) Komisia nesúhlasila s tým, ako EBB vykladá zistenia poroty a odvolacieho orgánu. Napríklad znenie poznámky pod čiarou 400 je komplexnejšie, než sa uvádza v podaní EBB. Porota v zisteniach uviedla, že „preskúmanie záznamov, ktoré vyplýva z pojmu,primerane zohľadňovať' v článku 2.2.1.1, nezahŕňa preskúmanie,primeranosti' vykázaných nákladov ako takých, keď skutočné náklady zaznamenané v záznamoch výrobcu alebo vývozcu sú inak podľa zistení – v rámci prijateľných obmedzení – presné a vierohodné".

(62) EBB však svojím tvrdením, že účinok systému rozdielnej vývoznej dane bol podobný transakciám, ktoré nie sú v súlade so zásadou trhového odstupu, a/alebo zodpovedal iným praktikám, presne mierila smerom k takémuto preskúmaniu primeranosti týchto vykázaných nákladov.

(63) Účinky systému rozdielnej vývoznej dane navyše neboli i) ani podobné transakciám, ktoré nie sú v súlade so zásadou trhového odstupu, ii) ani nezodpovedali „iným praktikám", ktoré mohli mať vplyv na spoľahlivosť nákladov v záznamoch vyvážajúceho výrobcu. Bez ohľadu na presný rozsah týchto pojmov platí, že porota a odvolací orgán výslovne zamietli základný argument Komisie, že deformácia ceny spôsobená argentínskym systémom vývoznej dane (rozdielnej vývoznej dane) je sama osebe dostatočným základom na odmietnutie nákladov v záznamoch vyvážajúceho výrobcu ([1]).

(64) Po poskytnutí revidovaných informácií EBB trvala na svojom stanovisku, že Komisia nesprávne vyložila tvrdenie odvolacieho orgánu v bode 6.55 správy a že prehliadla možnosť stanovenú v bode 6.41 tej istej správy, na základe ktorej mohla preskúmať spoľahlivosť zaznamenaných nákladov na suroviny a nebrať tieto náklady do úvahy, ak sa zistí, že sú nespoľahlivé, a poskytla ďalšie podporné argumenty.

(65) Pokiaľ ide o prvé tvrdenie, EBB vyhlásila, že tvrdenie odvolacieho orgánu v bode 6.55, že „*…zistenie orgánov EÚ, že domáce ceny sójových bôbov v Argentíne boli nižšie ako medzinárodné ceny z dôvodu argentínskeho systému vývoznej dane, nebolo samo osebe dostatočným základom na vyvodenie záveru, že záznamy výrobcov primerane nezohľadňovali náklady na sójové bôby spojené s výrobou a predajom bionafty, ani na nezohľadnenie príslušných nákladov v uvedených záznamoch pri vytváraní normálnej hodnoty bionafty*", nie je právnym posúdením odvolacieho orgánu, ako to tvrdila Komisia, ale iba citátom jej vlastného záveru v konečnom nariadení. EBB ďalej tvrdila, že zo slovného spojenia „*nebolo samo osebe dostatočným základom*" vyplýva, že argentínsky systém vývoznej dane mohol byť dostatočným základom na nezohľadnenie nákladov, ale Komisia nevykonala potrebnú analýzu. Napokon, Komisia vraj pri výklade bodu 6.55 nezohľadnila ani skutočnosť, že odvolací orgán považoval za potrebné zaoberať sa aj následnou otázkou referenčnej hodnoty. To by nebolo potrebné, ak by odvolací orgán kategoricky vylúčil, že argentínsky systém vývoznej dane mohol byť základom pre úpravu nákladov.

(66) Komisia neprijala výklad, ktorý navrhla EBB.

(67) Po prvé uvedené tvrdenie odvolacieho orgánu v bode 6.55 nie je iba citátom z vlastných záverov Komisie. Naopak, je neoddeliteľnou súčasťou výkladu odvolacieho orgánu, pokiaľ ide o článok 2.2.1.1 antidumpingovej dohody v bode 6.56. Odvolací orgán sa výslovne zhodol s porotou na tom, že uvedené ustanovenie neposkytuje dostatočný základ pre záver Komisie nezohľadniť zaznamenané náklady argentínskych výrobcov bionafty, pretože domáce ceny sójových bôbov v Argentíne boli nižšie ako medzinárodné ceny z dôvodu argentínskeho systému vývoznej dane. Odvolací orgán zopakoval doslovne toto normatívne konštatovanie v ďalšom bode 6.56, pod nadpisom „závery".

(68) Po druhé zo spojenia „*nebolo samo osebe dostatočným základom*" podľa chápania Komisie vyplýva, že *samotná existencia systému vývoznej dane* nebola dostatočným základom na odôvodnenie úpravy nákladov, aká bola použitá v pôvodnom prešetrovaní. Ak by naopak (ako tvrdila EBB) hlavným dôvodom, prečo odvolací orgán dospel k zisteniu, že opatrenia EÚ nie sú v súlade s pravidlami WTO, bolo nedostatočné *zdôvodnenie* zo strany Komisie v pôvodnom nariadení, orgán by to bol výslovne uviedol. Odvolací orgán a ani porota ale nič v tomto zmysle neuviedli. Skôr boli slová „samo osebe" pravdepodobne použité na objasnenie toho, že fungovanie systému vývoznej dane v Argentíne „ako také" nemôže vyvolať úpravu nákladov podľa článku 2.2.1.1 antidumpingovej dohody, a to bez ohľadu na to, ako dobre odôvodnený alebo zdokumentovaný je jeho deformačný vplyv.

([1]) Správa odvolacieho orgánu, EÚ – bionafta, body 6.54 – 6.55, správa poroty, EÚ – bionafta, body 7.248 – 7.249.

(69) Po tretie Komisia nesúhlasila so záverom EBB, podľa ktorého skutočnosť, že sa odvolací orgán v bodoch 6.58 až 6.83 zaoberal tvrdením týkajúcim sa referenčnej hodnoty, naznačuje, že systém vývoznej dane v Argentíne by vskutku mohol predstavovať dostatočný základ pre to, aby sa zaznamenané náklady na suroviny nezohľadnili. Ako sa dá usudzovať z nadpisu, ktorý je nad bodom 6.58, odvolací orgán sa v danej časti zaoberal iným tvrdením Argentíny podľa článku 2.2 antidumpingovej dohody.

(70) Komisia sa potom venovala druhému tvrdeniu EBB, a síce tomu, že bod 6.41 v správe odvolacieho orgánu poskytuje jasný signál o tom, že náklady zaznamenané v záznamoch spoločnosti sa nemusia zohľadniť, ak sa zakladajú na praktikách, ktoré ovplyvňujú spoľahlivosť vykázaných nákladov. EBB poukázala tiež na skutočnosť, že kým porota túto argumentáciu uviedla iba v poznámke pod čiarou, odvolací orgán považoval za potrebné zahrnúť ju do hlavnej časti svojej správy. Podľa EBB to naznačuje, že odvolací orgán chcel zmierniť príliš reštriktívny výklad článku 2.2.1.1 antidumpingovej dohody a vyslať jasný signál o tom, že úprava nákladov je v tomto kontexte naďalej možná.

(71) V bode 6.41 sa odvolací orgán zaoberal tvrdením EÚ, podľa ktorého sa v správe poroty zjavne naznačuje, že vyšetrovací orgán by musel akceptovať akékoľvek náklady vykázané v zázname spoločnosti, pokiaľ tieto záznamy presne odrážajú skutočne vzniknuté náklady, a to „bez ohľadu na to, akokoľvek by tieto náklady boli neprimerané v porovnaní so zástupnou alebo s referenčnou hodnotou zodpovedajúcou bežným trhovým podmienkam“. Odvolací orgán tento výklad zamietol a pripomenul, že porota v skutočnosti akceptovala, že vyšetrovací orgán môže preskúmať spoľahlivosť a presnosť v záznamoch výrobcov. Vyšetrovací orgán by tak mohol stanoviť, „či boli zachytené všetky vzniknuté náklady, či vynaložené náklady boli nadhodnotené alebo podhodnotené a či transakcie, ktoré nie sú v súlade so zásadou trhového odstupu, alebo iné praktiky neovplyvnili spoľahlivosť vykázaných nákladov“.

(72) Komisia súhlasila s EBB v tom, že odvolací orgán potvrdil rozhodnutie poroty, podľa ktorého by sa zaznamenané náklady mohli vyradiť, ak vyšetrovací orgán zistí transakcie, ktoré nie sú v súlade so zásadou trhového odstupu, alebo iné praktiky ovplyvňujúce ich spoľahlivosť. Komisia takisto považovala za prirodzené, že sa odvolací orgán zaoberal niektorým tvrdením v hlavnej časti svojho rozhodnutia, a nie v poznámke pod čiarou, ako to spravila porota. Ani porota ani odvolací orgán však nekonštatovali ani nenaznačili, že by sa na systém vývoznej dane v Argentíne mohla vzťahovať táto výnimka týkajúca sa praktík, ktoré ovplyvňujú spoľahlivosť. Ak by porota alebo odvolací orgán uvažovali o možnosti, že by sa argentínsky systém vývoznej dane mohol považovať za jednu z praktík, ktoré ovplyvňujú spoľahlivosť, uviedli by to jasne a nekonštatovali by, že opatrenia EÚ nie sú v súlade s pravidlami WTO.

(73) Komisia preto trvá na svojom výklade správ v tom zmysle, že EÚ nemohla nezohľadniť skutočne vynaložené a správne zaznamenané náklady pri vytváraní normálnej hodnoty bionafty v Argentíne na základe deformácie vyplývajúcej zo samotnej existencie argentínskeho systému vývoznej dane.

(74) Komisia sa však potom venovala bodom, ktoré vzniesla EBB – a po poskytnutí informácií takisto spoločnosť FEDIOL, dodávateľ pre odvetvie bionafty v Únii –, že Komisia by mala preskúmať alternatívne dôkazy podporujúce úpravu nákladov, aby tak zmiernila deformačný vplyv rozdielnej vývoznej dane na výrobné náklady bionafty v Argentíne. V tejto súvislosti Komisia poznamenala, že zhromažďovanie alternatívnych dôkazov podporujúcich úpravu nákladov na zmiernenie deformačného vplyvu rozdielnej vývoznej dane nebolo účelom tohto revízneho prešetrovania.

V každom prípade Komisia uviedla, že dôkazy obsiahnuté v Heffleyho štúdii nemožno považovať za dostatočne spoľahlivý základ pre novú úpravu nákladov z nasledujúcich dôvodov.

(75) V prvom rade OP sa týkalo obdobia od júla 2011 do júna 2012, zatiaľ čo osobitná analýza v Heffleyho štúdii sa vzťahuje na obdobie od októbra 2011 do septembra 2012. To znamená, že došlo len k čiastočnému prekrývaniu sa posudzovaných období, a preto je otázne, či zistenia štúdie môžu byť bez úprav premietnuté do predmetného prešetrovania. Komisia nemohla napraviť tento nesúlad bez toho, aby mala údaje za obdobie od júla 2011 do septembra 2011.

(76) Po druhé, v štúdii sa odhadli výrobné náklady v USA na základe ceny sójových bôbov na trhu USA. Táto ekonomická metóda je však založená na predpokladoch bez toho, aby poskytla spoľahlivé údaje o skutočných nákladoch na výrobu bionafty z USA. Aj keby bolo možné vychádzať len z predpokladov, myšlienka, že náklady na výrobu bionafty zo surového sójového oleja by boli rovnaké v USA aj v Argentíne, nie je odôvodnená. Po tretie, použitím „priemernej“ argentínskej vývoznej ceny sa prehliada skutočnosť, že vývozná cena do Únie môže

byť v skutočnosti vyššia ako priemer. Počas OP v pôvodnom prešetrovaní bola vývozná cena bionafty z Argentíny do EÚ podľa záznamov v spise na úrovni 967 EUR/MT, čo pri použití výmenných kurzov z daného obdobia zodpovedá sume 1 294 USD/MT. V štúdii sa však pre toto obdobie používala priemerná exportná cena 1 071 USD/MT. Z toho vyplýva, že údajná výhoda plynúca z rozdielnej vývoznej dane nemohla byť odvodená priamo od vývozných cien do Únie.

(77) Po štvrté, v štúdii sa predpokladá, bez primeraných dôkazov na podloženie tohto predpokladu, že (nízke) výrobné náklady na domácom trhu v Argentíne v posudzovanom období boli spôsobené výlučne rozdielnou vývoznou daňou. Štúdia skutočne nezohľadňuje iné faktory komparatívnej výhody, ktoré mohli viesť k lacnejšej výrobe bionafty v Argentíne než v Spojených štátoch.

(78) Komisia preto dospela k záveru, že nemôže nahradiť presne zaznamenané náklady v záznamoch argentínskych výrobcov bionafty referenčnými hodnotami, ktoré sa navrhujú v Heffleyho štúdii.

(79) Po poskytnutí revidovaných informácií EBB objasnila, že účelom štúdie bolo len poukázať na to, ako by napríklad Komisia mohla chápať a kvantifikovať rozsah deformácie (nespoľahlivosti) spôsobenej argentínskym systémom vývoznej dane, a nie zastúpiť alebo nahradiť analýzu Komisie založenú na jej vlastných overených údajoch zhromaždených v priebehu pôvodného prešetrovania.

(80) EBB takisto predložila prepracovanú štúdiu s referenčnými údajmi, ktoré plne zodpovedajú pôvodnému obdobiu prešetrovania. Táto štúdia dospela k veľmi podobnému výsledku, t. j. k deformácii domácich cien sójových bôbov na úrovni približne 27 %. EBB ďalej spochybnila chápanie Komisie, podľa ktorého sa v štúdii vychádzalo z výrobných nákladov v USA. Štúdia naopak vychádzala z odhadovaných nákladov na výrobu bionafty v Argentíne. Navyše, kritika zo strany Komisie, že štúdia vychádzala z priemernej vývoznej ceny, je nepatričná, keďže táto cena sama osebe nie je relevantná pre výpočet deformácie nákladov na bionaftu v Argentíne, ktorú spôsobuje systém vývoznej dane. EBB napokon tvrdí, že žiadna z údajných komparatívnych výhod nedokáže vysvetliť cenový rozdiel na úrovni približne 30 % a že vzhľadom na chýbajúce dôkazy o opaku je jediným rozumným vysvetlením takéhoto rozdielu systém vývoznej dane v Argentíne.

(81) Komisia preskúmala vysvetlenia a spresnenia, ktoré poskytla EBB. Komisia akceptovala, že prepracovaná štúdia preukázala deformáciu domácej ceny sójových bôbov počas obdobia prešetrovania na úrovni približne 27 %. Nepresvedčili ju však ďalšie tri body.

(82) Ako EBB sama uznala, pri odhade spracovateľských nákladov pre výrobcu v Argentíne sa vychádzalo z troch analýz: z analýzy vychádzajúcej z priemerných údajov o nákladoch a cenách za šesť rokov v Spojených štátoch a Argentíne, z analýzy vychádzajúcej z rovnakých údajov za jeden rok v Spojených štátoch a Argentíne a z analýzy údajov za jeden rok v Argentíne, pričom sa argentínska vývozná cena brala ako zástupná cena za svetovú cenu. Situácia v Spojených štátoch, samozrejme, predstavovala externú referenčnú hodnotu s cieľom zistiť, aké by boli náklady v Argentíne, ak by neexistovali deformácie spôsobené vývoznou daňou.

(83) Navyše chýbal opodstatnený dôvod, prečo sa nezohľadnili argentínske vývozné ceny do Európy pri pokuse stanoviť, akú výhodu by mohli mať argentínski výrobcovia bionafty v dôsledku rozdielnej vývoznej dane.

(84) Komisia okrem toho nikdy nepopierala, že rozdielna vývozná daň umelo znižovala vstupné náklady argentínskych výrobcov bionafty, ale nesúhlasila iba s predpokladom, že rozdielna vývozná daň je *jediným* dôvodom takej značnej výhody vo výške približne 30 %.

5.3. **Prepočítané dumpingové rozpätia**

(85) Po poskytnutí informácií niektorí argentínski vyvážajúci výrobcovia predložili pripomienky týkajúce sa konkrétnych spoločností, pokiaľ ide o údajné chyby vo výpočtoch dumpingu. Komisia vo vhodných prípadoch tieto chyby opravila a zodpovedajúcim spôsobom revidovala dumpingové rozpätia a sadzby.

(86) Revidované colné sadzby pre všetkých argentínskych vývozcov vzhľadom na zistenia a odporúčanie v správach WTO, vyjadrené v cene CIF na hranici Únie, clo nezaplatené, sú takéto:

Krajina	Spoločnosť	Dumpingové rozpätie
Argentína	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S. A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Ostatné spolupracujúce spoločnosti	6,5 %
	Všetky ostatné spoločnosti	8,1 %

6. **REVIDOVANÉ ZISTENIA O UJME ZALOŽENÉ NA SPRÁVACH**

(87) V správach sa okrem iného zistilo, že EÚ nekonala v súlade s článkami 3.1 a 3.4 antidumpingovej dohody pri skúmaní vplyvu dumpingového dovozu na domáce výrobné odvetvie, pokiaľ ide o skúmanie týkajúce sa výrobnej kapacity a využitia kapacity. V správach však nebol vyvrátený záver, že výrobné odvetvie Únie utrpelo počas posudzovaného obdobia značnú ujmu.

(88) Porota zistila, že orgány EÚ konali v rozpore s článkami 3.1 a 3.4 antidumpingovej dohody tým, že prijali revidované údaje, ktoré predložilo domáce výrobné odvetvie EÚ v neskorej fáze prešetrovania bez toho, aby sa presvedčili o ich presnosti a spoľahlivosti (bod 7.395 správy poroty). Dotknuté revidované údaje sa týkali „nevyužitej kapacity“. Porota zároveň uviedla, že revidované údaje nezohrali významnú úlohu pri závere orgánov EÚ v konečnom nariadení o tom, že nadmerná kapacita je „ďalším faktorom“ spôsobujúcim ujmu (potvrdené v bode 6.174 správy odvolacieho orgánu).

(89) Niektorí vyvážajúci výrobcovia a CARBIO, argentínske združenie vývozcov bionafty, tvrdili, že pojem „nevyužitá kapacita“, ako bol vysvetlený v konečnom nariadení, v zásade v tomto výrobnom odvetví nemá zmysel. Kapacita buď existovala alebo neexistovala.

(90) Podľa dovozcu, spoločnosti Gunvor, a združenia CARBIO bola príčinou ujmy spôsobenej domácemu výrobnému odvetviu štrukturálna nadmerná kapacita výrobného odvetvia vyplývajúca z neopodstatneného zvyšovania výrobnej kapacity aj napriek nízkej miere využitia kapacity, a nie samotná miera využitia kapacity.

(91) Združenie CARBIO a argentínski a indonézski vyvážajúci výrobcovia ďalej uviedli, že Komisia má povinnosť opätovne preskúmať výrobnú kapacitu a využitie kapacity na základe „nesporných dôkazov“. Jej preskúmanie by malo predstavovať „objektívne preskúmanie“ týchto faktorov.

(92) Komisia sa touto problematikou zaoberá v oddieloch 6.1. až 6.4.

6.1. **Vyplnené dotazníky a overovanie**

(93) Komisia zaslala EBB dotazník, v ktorom žiada o vysvetlenia, pokiaľ ide o to, i) aká metodika bola použitá na výpočet výrobnej kapacity a využitia kapacity výrobného odvetvia Únie počas posudzovaného obdobia a ii) prečo boli tieto údaje revidované v priebehu pôvodného prešetrovania a na akom základe boli zostavené nové údaje.

(94) Komisia požiadala tiež EBB, aby vysvetlila svoje chápanie „nevyužitej kapacity“; prečo podľa jej názoru musela byť vylúčená z celkovej výrobnej kapacity výrobného odvetvia Únie za posudzované obdobie a ako bola nevyužitá kapacita vypočítaná v prípade nečlenov EBB.

(95) Komisia dostala vyplnený dotazník, analyzovala ho a následne 26. apríla 2017 vykonala overovanie na mieste v priestoroch EBB. EBB na žiadosť Komisie pripravila na účely overovania na mieste všetky podporné dokumenty a pracovné výkazy použité pri príprave odpovedí na dotazník, a najmä tie, ktoré spájali poskytnuté informácie s hospodárskymi a účtovnými záznamami, aby ich Komisia mohla overiť na mieste.

(96) Komisia overila podporné dokumenty, krížovo skontrolovala vykazované údaje za posudzované obdobie priamo pri zdroji a dokázala porovnať informácie v hospodárskych a účtovných záznamoch s revidovanými údajmi predloženými v pôvodnom prešetrovaní o výrobnej kapacite a využití kapacity za obdobie od 1. januára 2009 do konca obdobia prešetrovania. Tieto dokumenty obsahujú dôverné údaje o konkrétnych spoločnostiach a nemôžu byť poskytnuté.

(97) Spoločnosť Gunvor a združenie CARBIO predložili tvrdenie, že dotazník Komisie adresovaný EBB nebol postačujúci na splnenie požiadaviek podľa článkov 3.1 a 3.4 antidumpingovej dohody. EBB podľa nich musí vysvetliť, ako sú revidované údaje podporené verejnými zdrojmi, a Komisia by nemala jednoducho akceptovať informácie, ktoré poskytla EBB.

(98) Spoločnosť Gunvor a združenie CARBIO ďalej tvrdili, že dotazník, ktorý vyplnila EBB, bol značne zredigovaný a v dôsledku toho zainteresované strany nevedeli pochopiť, akým spôsobom boli údaje zhromaždené, ako boli vyhodnotené a ako boli overené pomocou iných zdrojov, a preto neboli schopné vyhodnotiť, či by sa príslušným informáciám, ktoré poskytla EBB, mala prikladať váha.

(99) Obe strany predložili údaje o výrobe, kapacite a spotrebe bionafty v EÚ, ktoré zhromaždil Eurostat, a konštatovali podobnosť medzi týmito údajmi a údajmi uverejnenými v predbežnom nariadení, ktoré zhromaždila EBB a poskytla Komisii. Uviedli, že Komisia mala použiť údaje od Eurostatu namiesto údajov od EBB upravených o nevyužitú kapacitu.

(100) Ďalej tvrdili, že definícia nevyužitej kapacity, ktorú poskytla EBB, bola príliš vágna a že návrh znížiť výrobnú kapacitu vylúčením „nevyužitej kapacity“ sa objavil až po uverejnení predbežného nariadenia, keď sa ukázalo, že na základe číselných údajov uvedených v predbežnom nariadení by bolo zložité hodnoverne stanoviť príčinnú súvislosť medzi údajným dumpingovým dovozom a ujmou, ktorá bola údajne spôsobená výrobnému odvetviu EÚ.

(101) Komisia tieto tvrdenia zamietla, ako je vysvetlené v oddieloch 6.2. až 6.4. Vyplnený dotazník dôkladne posúdila, potom overila údaje počas overovania na mieste v priestoroch EBB a zistila, že predložené a revidované údaje sú presné a spoľahlivé a že nie je potrebné zmeniť revidované údaje použité na účely konečného nariadenia (pozri tiež odôvodnenia 53 až 58).

(102) Komisia okrem toho konštatuje, že údaje, ktoré zhromaždila EBB, sú v súlade s údajmi Eurostatu, ktoré sú teda nezávislým potvrdením presnosti a spoľahlivosti údajov EBB. Keďže však súbor údajov Eurostatu bol uverejnený až v roku 2014, nemohol byť použitý v pôvodnom prešetrovaní.

(103) Revidované údaje použité v konečnom nariadení (odôvodnenie 131) (pozri ďalej uvedenú tabuľku) boli správne a potvrdené po overovaní na mieste.

	2009	2010	2011	OP
Výrobná kapacita (v tonách)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Index 2009 = 100	*100*	*99*	*85*	*87*
Objem výroby (v tonách)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Index 2009 = 100	*100*	*107*	*98*	*104*
Využitie kapacity	46 %	50 %	53 %	55 %
Index 2009 = 100	*100*	*109*	*115*	*120*

6.2. **Celková výroba v EÚ: objasnenia týkajúce sa procesu zhromažďovania údajov EBB o výrobe**

(104) V marci 2013, pred uverejnením predbežných opatrení, EBB poskytla Komisii údaje o výrobe výrobného odvetvia Únie, a to za členov aj nečlenov EBB.

(105) Údaje o výrobe boli vykazované za jednotlivé spoločnosti bez ohľadu na to, či boli alebo neboli členmi EBB. Týmto prístupom zdola nahor sa zaistilo, že údaje o výrobe poskytovali presný obraz o výrobe v EÚ.

(106) Členovia EBB štvrťročne poskytujú EBB údaje o výrobe vo formulároch, ktoré im zasiela EBB, a následne sa tieto formuláre krížovo kontrolujú so zdrojmi informácií o trhu. EBB kladie osobitný dôraz na údaje o výrobe, keďže sa používajú na určenie finančného príspevku členov EBB do združenia.

(107) Údaje o výrobe od nečlenov EBB sa zhromažďujú prostredníctvom priamych kontaktov so spoločnosťami. Vykazované údaje sa následne krížovo overujú prostredníctvom iných zdrojov informácií o trhu, medzi ktoré patria vnútroštátne združenia, iní výrobcovia a odborné publikácie.

(108) Údaje, ktoré poskytla EBB, preto predstavujú najlepšie dostupné informácie o výrobe v celej EÚ v prípade členov aj nečlenov EBB, založené na dôslednom podávaní správ zo strany EBB o skutočnej výrobe každej zo spoločností v EÚ, ktoré vyrábajú bionaftu.

(109) Tieto údaje použila EBB na stanovenie celkovej výroby v Únii, z ktorej vychádzali jej podania.

6.3. **Celková výrobná kapacita v EÚ: objasnenia týkajúce sa procesu zhromažďovania údajov EBB o výrobnej kapacite**

(110) V marci 2013, pred uverejnením predbežných opatrení, EBB poskytla Komisii údaje o výrobnej kapacite výrobného odvetvia Únie, a to za členov aj nečlenov EBB.

(111) Rovnako ako údaje o výrobe, aj tieto údaje boli poskytnuté za jednotlivé spoločnosti v prípade členov aj nečlenov EBB.

(112) Údaje o výrobnej kapacite členov EBB poskytujú členovia dvakrát ročne vo formulároch, ktoré im zasiela EBB, a následne sa tieto formuláre krížovo kontrolujú so zdrojmi informácií o trhu. Aby sa zabezpečila konzistentnosť týchto údajov, EBB od svojich členov požaduje, aby vykazovali kapacitu na základe 330 pracovných dní ročne za jednotlivé závody tak, aby sa zohľadnila nevyhnutná údržba závodov.

(113) Údaje o výrobnej kapacite od nečlenov EBB sa zhromažďujú prostredníctvom priamych kontaktov so spoločnosťami a následne sa tieto údaje, rovnako ako v prípade údajov o výrobe, krížovo overujú.

(114) Keďže EBB vyžaduje iba „statický obraz“ stavu výrobnej kapacity spoločnosti v konkrétny deň a pojem „výrobná kapacita“ nechápu všetky spoločnosti vždy podobne, údaje, ktoré EBB poskytla o výrobnej kapacite, by sa mali považovať za menej presné ako údaje o výrobe.

(115) Údaje, ktoré poskytla EBB, však predstavujú najlepšie dostupné informácie o výrobnej kapacite v celej EÚ v prípade členov a nečlenov EBB, založené na dôslednom podávaní správ zo strany EBB o skutočnej výrobnej kapacite každej zo spoločností v EÚ, ktoré vyrábajú bionaftu.

6.4. **Objasnenia týkajúce sa identifikovania „nevyužitých kapacít“ zo strany EBB**

(116) Po uverejnení predbežného nariadenia a v súlade s opisom v konečnom nariadení sa ukázalo, že údaje uverejnené v súvislosti s výrobnou kapacitou presne nezobrazovali skutočnú situáciu výrobného odvetvia Únie. Komisia preto požiadala EBB, aby objasnila svoje údaje o výrobnej kapacite.

(117) EBB poskytla Komisii aktualizované údaje týkajúce sa jej členov aj nečlenov, v ktorých bola identifikovaná nedostupná, tzv. pozastavená výrobná kapacita alebo „nevyužitá kapacita“, ktorá bola pôvodne vykázaná ako súčasť celkovej výrobnej kapacity v EÚ.

(118) Nevyužitú kapacitu stanovuje EBB pri svojom výpočte výroby a výrobnej kapacity na základe údajov, ktoré predložili jednotlivé spoločnosti. Vzhľadom na už opísaný charakter procesu zhromažďovania údajov bolo potrebné preskúmať poskytnuté údaje týkajúce sa nečlenov EBB, aby sa zabezpečilo, že údaje o výrobnej kapacite budú čo najpresnejšie odzrkadľovať realitu výrobného odvetvia EÚ.

(119) Údaje, ktoré poskytla EBB medzi predbežným a konečným nariadením, predstavovali najlepšie dostupné informácie o výrobnej kapacite v celej EÚ v prípade členov a nečlenov EBB, založené na dôslednom podávaní správ zo strany EBB o skutočnej výrobnej kapacite každej zo spoločností EÚ, ktorá vyrába bionaftu.

6.5. **Pripomienky po poskytnutí informácií**

(120) Po tom, čo Komisia poskytla informácie o zisteniach týkajúcich sa ujmy, viaceré zainteresované strany predložili pripomienky k týmto zisteniam.

(121) Združenie vyvážajúcich výrobcov bionafty v Argentíne (ďalej len „CARBIO“) zopakovalo svoj názor vyjadrený počas revízneho prešetrovania, že pri súčasnej analýze ujmy a príčinnej súvislosti sa majú použiť aktuálne údaje Eurostatu o výrobe a kapacite bionafty, a nie údaje použité v pôvodnom prešetrovaní.

(122) Komisia toto tvrdenie zamietla. Údaje Eurostatu sa zhodovali s pôvodnými údajmi od EBB. EBB však v pôvodnom prešetrovaní potom tieto údaje upravila, aby lepšie zohľadnila „nevyužitú kapacitu“. Ako sa uvádza v oddiele 6.4, Komisia overila tieto aktualizované údaje v súčasnom revíznom prešetrovaní. Pôvodné údaje Eurostatu teda neodrážajú najpresnejšie situáciu v oblasti výroby a bionafty, ktorú Komisia v tomto prípade osobitne overila a použila.

(123) CARBIO takisto tvrdila, že Komisia by mala bližšie definovať „nevyužitú kapacitu“. Komisia zopakovala, že nevyužitú kapacitu už definovala v odôvodneniach 131 až 132 konečného nariadenia. Keďže správy WTO nenamietali proti pojmu „nevyužitá kapacita“, s ktorým pracovala Komisia, neexistoval žiadny dôvod na jeho zmenu na účely tohto revízneho prešetrovania.

7. **POSKYTNUTIE INFORMÁCIÍ**

(124) Všetky strany boli informované o zisteniach Komisie a poskytla sa im lehota, v rámci ktorej mohli predložiť pripomienky.

(125) Po poskytnutí informácií vyvážajúci výrobca Molinos de La Plata informoval Komisiu, že do Únie vyváža pod názvom *Molinos Agro S.A.*, a nie pod názvom *Molinos Río de la Plata S.A.*, a predložil dôkazy.

(126) Komisia preskúmala predložené dôkazy a dospela k záveru, že zmena názvu bola dostatočne podložená, a teda tvrdenie prijala.

(127) Po poskytnutí informácií spoločnosť Wilmar (indonézsky spolupracujúci vývozca) požiadala o vypočutie a jej žiadosti sa vyhovelo. Predložila tvrdenia týkajúce sa výpočtov dumpingu a ujmy špecifické pre túto spoločnosť, a najmä požiadala o zníženie svojho ziskového rozpätia.

(128) Komisia tieto tvrdenia zamietla, keďže nesúviseli s vykonávaním správy WTO o Argentíne. Okrem toho sa väčšinou týchto tvrdení v súčasnosti zaoberá WTO v rámci sporu, ktorý predložila Indonézia.

(129) Po poskytnutí revidovaných informácií spoločnosť Wilmar trvala na tom, že jej tvrdením o ziskovom rozpätí pri vytváraní normálnej hodnoty sa WTO nezaoberá a táto otázka vraj nezávisí od tohto sporu a že jej tvrdenie je založené výlučne na ustanoveniach základného antidumpingového nariadenia. Preto by sa týmto tvrdením malo zaoberať súčasné revízne prešetrovanie. Spoločnosť Wilmar tvrdila tiež, že zachovanie opatrení nie je v záujme Únie, a preto by sa mali ukončiť.

(130) Komisia pripomenula, že toto revízne prešetrovanie sa začalo na základe splnomocňujúceho nariadenia WTO na účely vykonávania zistení a odporúčaní poroty a odvolacieho orgánu v spore *Európska únia – antidumpingové opatrenia uložené na bionaftu z Argentíny* (WT/DS473/15). Revízne prešetrovanie sa preto obmedzuje na otázky, ktoré sa riešia v rámci WTO, a z nich plynúce možné následné a/alebo technické zmeny. Preto nie je prípustné žiadne z tvrdení spoločnosti Wilmar. Komisia navyše pripomenula, že Wilmar už v rámci pôvodného

prešetrovania predložil podobné tvrdenie týkajúce sa ziskového rozpätia a že bolo zamietnuté [pozri odôvodnenia 43 až 46 nariadenia (EÚ) č. 1194/2013]. Po poskytnutí informácií argentínsky spolupracujúci vyvážajúci výrobca COFCO Argentina S.A. (predtým známy pod názvom Noble Argentina S.A.) predložil žiadosť, aby sa spoločnosť považovala za „nového vývozcu" a aby bola zaradená do zoznamu spoločností s individuálnymi colnými sadzbami v skupine „ostatné spolupracujúce spoločnosti".

(131) Komisia spoločnosť informovala, že by mala využiť postup pre nových vyvážajúcich výrobcov uvedený v článku 3 konečného nariadenia.

(132) Po poskytnutí informácií EBB požiadala o vypočutie úradníkom pre vypočutie z dôvodu, že Komisia nedospela k stanovisku na základe objektívnych právnych úvah, ale na základe politického záujmu.

(133) Na vypočutí, ktoré sa konalo 20. júla 2017, úradník pre vypočutie nekonštatoval, že by právo na obhajobu EBB ako zainteresovanej strany bolo porušené. Zároveň vyzval Komisiu, aby zdôvodnila svoje stanovisko, prečo nemohla nezohľadniť ceny argentínskych sójových bôbov pre ich nespoľahlivosť. Komisia tento bod zahrnula do svojho posúdenia pripomienok doručených po poskytnutí informácií, ako sa uvádza v odôvodneniach 60 až 63.

8. **KONEČNÉ OPATRENIA**

(134) Na základe uvedeného opätovného posúdenia Komisia dospela k záveru, že dumping spôsobujúci ujmu zistený v priebehu pôvodného prešetrovania sa potvrdil.

(135) Antidumpingové opatrenia vzťahujúce sa na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii uložené vykonávacím nariadením (EÚ) č. 1194/2013 by sa preto mali zachovať, pričom revidované dumpingové rozpätia pre Argentínu sú opätovne prepočítané tak, ako sa uvádza vyššie v texte.

(136) Sadzba konečného antidumpingového cla uplatniteľného na dotknutý výrobok je takáto:

Krajina	Spoločnosť	Dumpingové rozpätie	Rozpätie ujmy	Sadzba antidumpingového cla
Argentína	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Ostatné spolupracujúce spoločnosti	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Všetky ostatné spoločnosti	8,1 %	25,7 %	8,1 %

(137) Článok 1 ods. 2 konečného nariadenia by sa preto mal náležitým spôsobom zmeniť.

(138) Výbor zriadený podľa článku 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/1036 ([1]) stanovisko nevydal,

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 21).

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Tabuľka, v ktorej sa uvádzajú sadzby konečného antidumpingového cla uplatniteľného na čistú frankocenu na hranici Únie pred preclením v prípade výrobkov vyrobených spoločnosťami uvedenými v článku 1 ods. 2 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 1194/2013, sa nahrádza touto tabuľkou:

Krajina	Spoločnosť	Colná sadzba v EUR za netto tonu	Doplnkový kód TARIC
Argentína	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Ostatné spolupracujúce spoločnosti: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Všetky ostatné spoločnosti	79,56	B999
Indonézia	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Ostatné spolupracujúce spoločnosti: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Všetky ostatné spoločnosti	178,85	B999

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 18. septembra 2017

Za Komisiu

predseda

Jean-Claude JUNCKER